

BORISS BOLOTOVS

**Akadēmika izstrādātas
nētradicionālas
ārstniecības metodes**

BORISS BOLOTOVS

Superbestsellers

**CILVĒKA
VESELĪBA
NEVESELĪGĀ
VIDĒ**

Akadēmika izstrādātas
nētradicionālas
ārstniecības metodes

AVOTS

Борис Васильевич Болотов
ЗДОРОВЬЕ ЧЕЛОВЕКА В НЕЗДОРОВОМ МИРЕ
2-е издание
Серия «Жизнь по Болотову»

No krievu valodas tulkojis KĀRLIS SKRUZIS
Vāka dizainu veidojis ULDIS BALTUTIS

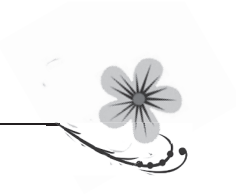
Visas tiesības ir aizsargātas. Nevienu šīs grāmatas daļu nedrīkst nekādā veidā pavairot bez autortiesību īpašnieku rakstveida atļaujas.

Šī grāmata nav medicīnas mācību līdzeklis. Visi tajā sniegtie ieteikumi izmantojami tikai pēc saskaņošanas ar ģimenes ārstu.

© ООО Издательство «Питер», 2012
© Болотов Б. В., 2012

ISBN 978-9934-534-06-5

© «Izdevniecība Avots», 2015
© Kārlis Skruzis, tulk. latv. val., 2015
© Uldis Baltutis, māksl. nof., 2015

IEVADS

Šī grāmata ir tautas medicīnas, dziednieku pieredzes un mūsdienu netradicionālās ārstniecības ilgstošas izpētes rezultāts. Grāmatas autors pirmo reizi sniedz tautas medicīnas teorētisku pamatojumu, izmantojot savas atveseļošanas metodes matemātiskus pierādījumus. Medicīnas, arī tautas medicīnas tūkstošiem gadu ilgā pieredze iekļaujas autora piedāvātajās sistēmās – «Astoņi kubā» un «Kvintesence». Autora izklāstītās zināšanas ļauj lasītājam orientēties plašajā tautas medicīnas literatūrā. Jau tagad pastāv desmitiem dažādu ārstniecības teoriju, taču lasītājam dažkārt grūti orientēties, kam taisnība un kas kļūdās. Pateicoties grāmatas autora zinātniskajai pieejai, visai efektīvais patiesības izziņas un izklāsta mehānisms būs pieejams ne vien tiem, kam nav nekādu priekšzināšanu, bet arī īstiem speciālistiem.

Šajā grāmatā pirmo reizi īsi un koncentrēti aplūkoti daži svarīgāko veselības problēmu aspekti, par pamatu ņemot autora rokrakstus ar nosaukumu «Nemirstība – tas ir pilnīgi reāli». Grāmata veltīta cilvēka kompleksas atveseļošanas problēmai, īpašu uzmanību pievēršot onkoloģijas jautājumiem, kā arī sabiedrības atveseļošanas socioloģiskajiem aspektiem.

Grāmatas pirmajā daļā sniegti universāli padomi veselīga dzīvesveida nodrošināšanai. Šie padomi sekmīgi pārbaudīti praksē, un tos augstu novērtējuši miljoniem lasītāju, kas cenšas kļūt veseli. Grāmata, kurā sniegti šie padomi, piecos gados izdota gandrīz 100 reižu ar kopējo metienu nepilni 2 miljoni eksemplāru.

Grāmatas otrajā daļā aprakstīts bežšūnu (molekulārā līmenī) vēža modelis, kura pamatā ir brīvo radikāļu reakcijas.

Aplūkots brīvo radikāļu neitralizācijas mehānisms, parādīta augu izcelsmes olbaltumvielu ietekme uz dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielu veidošanos, kā arī sēru saturošu aminoskābju un mukopolisaharīdu (lat. *mucus* gļotas + *polisaharīdi*) loma.

Vienkārša, taču efektīva onkoloģisko procesu apturēšanas metodika ir pieejama, turklāt ne tikai klīnikas apstākļos.

Grāmatas otrais izdevums ir ievērojami plašāks, jo ievietoti materiāli, kas iegūti autora jaunākajos teorētiskos un eksperimentāli terapeitiskos pētījumos. Šis izdevums ir unikāls arī tāpēc, ka tajā iekļautas jaunas onkoloģisko saslimšanu ārstniecības metodes, kas nav zināmas oficiālajai medicīnai.

Autors cer, ka šī grāmata noderēs ne vien speciālistiem, bet kļūs par rokasgrāmatu katrā mājā, ikvienā ģimenē. Grāmata uzrakstīta visai saprotamā valodā, to var viegli izmantot. Grāmatas galvenā vērtība ir spēja sagādāt labu veselību ikvienam, kurš vēlas rūpēties par savu organismu. Grāmatā aprakstītās metodes ļauj katram cilvēkam iekšēji apņemties izvesēloties, turklāt sākot no nulles, proti, no brīža, kad no veselības vairs nav ne miņas.

Grāmatu ievada rakstnieka Mihaila Belgorodska raksts, kas stāsta par autora bagāto un daudzpusīgo radošo darbību, un viņa darba recenzijas.

Intelekts, kas vērtējams ar desmit triljoniem

No pastiprināta režīma kolonijas viņš tika atbrīvots 1990. gada 20. martā, atgriezās Kijevā, no kuras bija vardarbīgi atrauts septiņus gadus, un ar visu sirdi un dvēseli iekļāvās zinātniskajās, organizatoriskajās, politiskajās, juridiskajās un sadzīves problēmās, kas bija viņu pārņēmušas. Un tikai tagad viņš atrada laiku, lai apmeklētu Kazaņu, paciemotos pie jaunākā brāļa. Un pie reizes centās noskaidrot iespējamus zinātniskos un izdevējdarbības kontaktus ar mūsu pilsētu, kuras intelektuālo potenciālu novērtēja ļoti augstu.

11. decembrī es klausījos fenomenālā kijevieša vispusīgu lekciju Zinātnes namā, kur viņu bija uzaicinājis klubs «Voshožgeņije». Trīspadsmitajā decembrī Universitātes klubā skatījos videoklipu, no kuras kļuva skaidrs, ka pie mums ieradīs vismaz Nobela līmeņa zinātnieks. 14. decembrī ierakstīju kasetē savu divas stundas ilgo sarunu ar viņu un viņa sievu vakariņās pie viesmīlīgā N. Antropova, kura mājai, spriežot pēc autogrāfu albuma, reti paiet garām kāds ievērojams Tatarstano galvaspilsētas viesis.

Viņu sauc par «Ukrainas Saharovu», par «daudzskaldni, kas iekļāvis sevī šīs pasaules gudrību». Šim īpatnējam Ukrainas pilsonim piemīt unikāla mēroga un diapazona intelekts, enciklopēdiskas zināšanas, un viņa biogrāfijā apvienojušies fantastisks romāns, detektīvs un trilleris.

Viņa idejas tagad tiek novērtētas ar 10 triljoniem rubļu. Šī naudas straume varēja ieplūst valsts kasē jau pirms daudziem gadiem, aplaimojot katru valsts iedzīvotāju (pietiktu, starp citu, arī ar daudz mazāku summu; jebkura valsts būtu pārvērtusi pārpilnības ragā pat vienu šā universālā cilvēka ideju). Taču Krievija jau pati ir unikāla – «Комсомольская Правда» to nesen nosauca par «brīnumzemi». Lai gan tā ir pakļauta erozijai un pārsātināta ar herbicīdiem, tā dažkārt dzemdē ģeniālus zinātniekus un tajā pašā laikā cenšas ar saviem miasmiem (gr. *miasma* – nešķīstība) iznīcināt ienākušos labos augļus, ieegrūst tos nebūtībā. Tāpēc pagaidām pazūd nebūtībā ne vien Kijevas giganta triljoni, valsts nav uztvērusi un ieviesusi nevienu viņa lielisko ideju, bet centās samīdīt pašu radītāju, likvidēt spēkus, kuru pienākums bija rūpēties par valsts drošību (arī ekonomisko drošību). Taču cilvēks, pret kuru vērsās šie spēki, izdzīvoja un, protams, izmantos visas savas spējas, gribu un mērķtiecību, lai Ukraina, kas jau spērusi pirmo soli pretī īstai brīvībai, nezaudētu tās veltes, ko viņš alkst tai pasniegt. Varbūt viņš drīz vien ieklausies vadošo politisko darbinieku pulkā un kļūs pat par Ukrainas prezidentu – viņš jau dodas šajā virzienā.

Iepriekšējā gadā par viņu trīs reizes rakstīja avīze «Труд», žurnālā «Техника-Молодёжи» bija apraksts, bet pēdējos divos gados Krievijas un Ukrainas presē tika publicēti 75 materiāli par šo unikālo cilvēku. Taču laiks, kas vēstures gaitā nemitīgi auļo uz priekšu, steidzina mūs un neļauj izsekot daudzajām publikācijām – lasītāju vairākums droši vien neko nezina par Borisu Bolotovu. Tāpēc jāpastāsta par viņa dzīvi un radošo darbību.

Bolotovs dzimis 1930. gadā vienā no Uljanovskas apgabala ciematiem krievu strādnieka ģimenē. Jau piektajā klasē atklājās, ka viņam piemīt spēcīgs biolauks. Taču šādu vārdu tajā laikā nepazina, un skolas direktors to nosauca par hipnozi. Ciemata ļaudis sāka nākt pie zēna, meklējot palīdzību pret slimībām, viņš pielika roku pie slimnieka pakauša vai gluži vienkārši lūkojās acīs, un daudzi izveseļojās. Taču seansus nācās pārtraukt – tos aizliedza «pārstāvji» no Uljanovskas.

1955. gadā, kad Bolotovs beidza Odesas Elektrotehnisko sakaru institūtu un bija beidzis dienestu armijā, viņš ieinteresējās par biolauka iespējām, centās to modelēt un saprata, ka tas piemīt viņam pašam. Viņš sāka pētīt arī citus ārstniecības veidus, apguva senās tibetiešu un tautas medicīnas noslēpumus, ārstniecības augu īpašības, homeopātiju. 1961. gadā Bolotovs Maskavā iestājās aspirantūrā, vienā gadā pilnībā apguva triju gadu kursu, iepazinās ar Andreju Saharovu, aizrāvās ar tautas tiesību aizstāvju idejām. Perspektīvo zinātnieku atstāja galvaspilsētā, piešķīra dzīvokli netālu no Kurskas stacijas, taču, tikko viņš bija iegājis jaunajā dzīvoklī, galvā skaidri atskanēja vīrieša balss: «Nekavējoties brauc projām no Maskavas!» Pavēle pēc tam atkārtojās vairākas reizes. Nevēlēdamies rotaļāties ar neredzamajiem spēkiem (tie dažkārt parūpējas par īpaši izciliem cilvēkiem), Bolotovs palūdza Sakaru ministriju pārcelt viņu uz citu vietu. Tā 1962. gadā viņš ieradās Kijevā, kur viņam piešķīra dzīvokli, un saistīja savu likteni ar šo pilsētu.

1963. gadā Boriss Bolotovs kopā ar līdzstrādniekiem pirmo reizi izraisīja apgriezenisku kodolreakciju, ar elektrisko strāvu

molibdēnu sadalot niobijā un tehnēcijā. 1964. gadā viņš aizstāvēja zinātņu kandidāta disertāciju, un Andrejs Saharovs, ieinteresējies par Bolotova «aukstās» kodolreakcijas ideju, uzaiicināja kijevieti pie sevis doktorantūrā. Diemžēl doktorantūras drīz atcēla, un Bolotovam nācās samierināties, pārejot darbā Kijevas Akadēmiskajā elektrodinamikas institūtā (1965. gadā). Viņš uzrakstīja doktora disertāciju par iespēju radīt intelektuālu robotu, kurš dzird un sarunājas kā cilvēks. Bolotovs izpildīja visus disertācijas aizstāvēšanas priekšdarbus, bet ... 1970. gadā tika atbrīvots «sakarā ar neatbilstību ieņemtajam amatam». Neatbilstība izpaudās tādējādi, ka viņš vadību nosauca par vēja ziedu zinātnē, atmaskoja direktora vietnieka finanšu mahinācijas, bet, kad viņu pirms disertācijas aizstāvēšanas uzaicināja iestāties partijā, Bolotovs pateica partorgam, ka «partija ved tautu pa nepareizu ceļu».

Kopš šā brīža, lai arī kur viņš strādātu, vadītājiem zvanīja no augstākām instancēm, pēc tam arī no Valsts drošības komitejas, un pieprasīja padzīt no darba. Atbrīvošanu un jauna darba meklēšanu virkne notika laikā, kad par viņa darbiem aizvien vairāk sāka interesēties ārzemju firmas. Bolotova disidenta darbība sākumā bija slepena. Viņš palīdzēja tautas tiesību aizstāvju ģimenēm, rakstīja skrejlapu tekstus ar aicinājumu cīnīties par «brīvu Ukrainu», jo uzskatīja, ka Padomju Savienības sastāvā vareno birokrātiju neizdosies pārvarēt. Strādājot par pasniedzēju Politehniskajā institūtā (1970 – 1974), viņš atļāvās teikt studentiem dumpīgas runas, bet, vadot Celulozes un papīra rūpniecības institūta lāzeriekārtu laboratoriju (1975 – 1978), kur puslegāli darbojās ar kodolprocesiem, viņš nolēma pabeigt vienu no saviem nozīmīgākajiem darbiem.

1977. gada pavasarī Bolotovs pabeidza trīsdesmit gadus ilgušu darbu «Nemirstība ir reāla», kura mašīnraksts veidoja 13 sējumus. Trīs sējumos aprakstīti 2000 ārstniecības augu, 6000 vairāku gadu tūkstošu senu recepšu, netradicionālu ārstniecības veidu metodikas. Viena no šīm grāmatām – «Kā neslimot un ne-

novocot» – ir autora oriģināla ārstniecības koncepcija, kas būtiski atšķiras gan no tradicionālās medicīnas, gan no dažādu bregu un šeltonu ieteikumiem. Šīs teorijas kvintesenci Bolotovs formulēja kā 5 noteikumus, kas nesen publicēti vairākos laikrakstos. Taču Boriss Bolotovs neaprobežojās ar zinātņi par jaunību un ilgu mūžu. Nemirstība, uz ko cilvēce tiekusies visos laikos, tieši tā patiesi aizrāva zinātņieku. Bolotova nemirstības teorijas pamatā ir «šūnas-līderes» periodiska nomaiņa ik pēc 40 gadiem. Šī šūna atrodas cilvēka organisma centrā, divu pirkstu attālumā zem nabas, un atbild par jaunu šūnu radīšanu organismā. Cilvēks noveco tāpēc, ka noveco šī šūna, tādēļ to vajag nomainīt ar jaunu apaugļotu olšūnu. Pēc katras šādas nomaiņas visas organisma šūnas pamazām atjaunosies.

Bolotovs noskaidroja, ka līderis ir katrā dzīvņieku un cilvēku populācijā, un, ja tam nepiemīt atbilstoši biolauki, populācija sairst un iet bojā. Bars maina vadoni, kad tas noveco un nevar normāli funkcionēt (un tas tika rakstīts Brežņeva dzīves laikā!). Tagad mūsu valsts sairst tāpēc, ka mēs izvēlamies fiktīvus līderus, kuru norādījumi nedarbojas.

Tātad grāmata nebija veltīta tikai medicīnai. Šeit bija gan filozofija, gan socioloģija un pat kodolfizika. Pirms grāmatas nelegālas iespēšanas Bolotovs tajā pauda domas, ka nav iespējams uzcelt komunismu, ka pašreizējais karš Afganistānā ir noziegums, ka Komunistiskās partijas politika ir analfabētisms, ka nepieciešama divu partiju sistēma un privātīpašums, ka taisnība ir Polijas «Solidaritātei». Viņš nebija akadēmīķis, kāds bija Saharovs, un labi saprata, ka viņam nepiedos to, ko atļāvās akadēmīķis. Kad grāmata izplatījās visā Ukrainā, tās autoru palūdza aiziet no institūta. Pēdējā darbavietā (puse pastņieka algas – 30 rubļu mēnesī) viņš noturējās tikai 9 mēnešus. Pārbiedētais priekšņieks palūdza viņu aiziet arī no šā darba. Bija 1981. gads, atlika vienīgi ārstēt cilvēkus un braukāt ar lekcijām par nemirstību. Īsā laikā izplatījās slava, ka viņš ir ārsts brīnumdaris, kas izdziedinājis pat vēža slimņieku. 1982. gadā Valsts drošības

komiteja sāka Bolotovu rūpīgi izsekot, ierakstīja pat viņa sarunas taksometrā.

Tieši šajā laikā Bolotovu steidzīgi izsauca pie vēža slimnieces Picundā. Kāda balss galvā brīdināja: «Neņem biļeti augšējā guļvietā!» Taču citas biļetes nebija, braukt nācās tieši augšējā guļvietā. Viņš apgūlās ar kājām pie loga un nolēma neaizmigt. Negaidot atvērās durvis, nepazīstamais piespieda pie viņa sejas ar kaut kādu šķidrumu piesūcinātu marli, pēc tam izmeta to pa pavērto logu un aizgāja. Sāka trūkt elpas, dziednieks pagriezās ar galvu pie loga, pie svaiga gaisa, un pārsedzās ar palagu. Atkal parādījās nepazīstamais, divas reizes iedūra ar nazi tur, kur tikko bija bijušas krūtis, un nozuda. Īstenībā slepkava iedūra kājā, un asiņojošais Bolotovs nokrita zemē. Viņš parādīja mums kreisajā kājā rētu, kas bija palikusi pēc operācijas.

Acīmredzot šo operāciju veica Valsts drošības komiteja, taču, tā kā tā neizdevās, 1983. gada 15. martā viņa dzīvoklī iebruka miliči un 15 stundas visu izvandīja, konfiscēja (un līdz šim laikam nav atdevuši!) 750 vērtīgas grāmatas, bet Bolotovu pašu arestēja un aizveda uz Valsts drošības komitejas izmeklēšanas izolatoru. Tur Bolotovs pavadīja pusotra gada, no tiem apmēram gadu dažādās psihiatriskās ekspertīzēs Kijevā un Maskavā. Spīdināšanas, sitieni, ņirgāšanās... Galu galā viņu atzina par pieskaitāmu un 1984. gadā tiesāja. Par «valsts apmelošanu» grāmatā «Nemirstība» varēja piespriest tikai 2 gadus ieslodzījumā, tāpēc pievienoja vēl 6 gadus pēc pseidokrimināliem pantiem «nelikumīga dziedināšana» un 2620 rubļu piesavināšanās – šādu algu viņš saņēma priekšpēdējā darbavietā (skaitļošanas centrā), kur, vienojoties ar vadību, viņam bija brīvs režīms. Bija arī ņirgas presē, sievu Nelliju «pēc pašas vēlēšanās» atbrīvoja no docentes darba, dēlam atņēma dzīvokli. Lai Bolotovam uzrīdītu kriminālistus, zonā izplatīja baumas, ka viņš izvarojis savu meitu (kuras viņam nekad nav bijis!).

Stāvoklis kļuva draudošs, un, paužot protestu, Bolotovs ar pārinieku 1986. gadā, Komunistiskās partijas XXVII kongresa

atklāšanas dienā, aizbēga, tieši pusdienlaikā pazūdot no zonas. Priekšniekus viņi iepriekš brīdināja, taču tie neticēja, ka iespējams aizbēgt. Viņus meklēja tūkstošiem karavīru, taču bēgļi pēc nedēļas paši atgriezās. Jauna tiesa pievienoja Bolotovam vēl 2,5 gadus ieslodzījumā, taču bija arī pozitīvs rezultāts – viņu pārvietoja uz citu koloniju. Tur Borisam Bolotovam izdevās neiespējamais un neticamais: viņš piesaistīja sev dažus virsniekus, ieguva savā rīcībā nelielu laboratoriju, sagādāja nepieciešamo iekārtu, izveidoja paša konstruētu kodolreaktoru un pirmo reizi pasaulē īstenoja «aukstās» (bez paātrinātājiem – sinhrofazotroniem) kodolreakcijas, pārvēršot fosforu un svinu par citiem ķīmiskajiem elementiem. Turklāt viņš ieguva simtiem jaunu, zinātnei nepazīstamu ķīmisko elementu. Paraugus analīzei ārpus zonas viņš sūtīja ar atkritumu konteineriem, atkritumu vedējam maksāja ar nometnes valūtu – tēju. No zonas Bolotovs sarakstījās ar zinātnes pasauli, sūtīja pieteikumus izgudrojumiem, daži no tiem tika ieviesti uzņēmumos, kamēr izgudrotājs vēl atradās ieslodzījumā. Bolotovs tika rehabilitēts pēc politiskajiem pantiem (1989. gadā), taču turpināja atrasties ieslodzījumā pēc krimināl-pantiem un tā aizrāvās ar darbu, ka atbrīvošanas dienā lūdza palikt ieslodzījumā vēl pāris nedēļu, lai pabeigtu eksperimentus. Taču pretī atbraukusi sieva Nellija tam kategoriski pretojās.

1990. gada 16. maijā Krievijas akadēmijas un Vispasaules zinātnieku, novatoru, izgudrotāju un kultūras darbinieku palīdzības fonda dibināšanas sapulcē nesensais ieslodzītais nolasīja referātu par savas dzīves galveno atklājumu, gadsimta atklājumu – tabulu, kurā ir ... vairāk nekā 10 000 ķīmisko elementu un kurai Mendelejeva ķīmisko elementu periodizācijas tabula (ar nedaudz vairāk nekā simts elementiem) ir tikai atsevišķs gadījums.

Šos jaunus, tradicionālajai ķīmijai un kodolfizikai nepazīstamos ķīmiskos elementus (daži to paraugi ir Bolotova rīcībā) viņš nosaucis par izosteriem. Pēc referāta sapulce tūlīt piešķīra Borisam Bolotovam Tautas akadēmiķa goda nosaukumu, kurš tika apstiprināts plašā sapulcē Gorbunova namā.

Šādu atklājumu zinātnieks varēja izdarīt, tikai pilnīgi ignorējot fiziku, ko māca skolā un augstskolā. Viņš noraidīja Bora atoma modeli, neatzina protonus un neitronus, no kuriem it kā sastāv kodols. Pārāk daudzi efekti, ko atklājuši dažādi zinātnieki, neiekļaujas klasiskajā shēmā. Bolotovs sniedza savu atoma uzbūves modeli, kas ļāva viņam izplānot zonā pabeigto eksperimentu. Bolotovu (darbā piedalījās arī zinātnieka sieva un dēls) tabula tagad atrodas pie sienas Zeļinska muzejā (Maskavā) līdzās Mendelejeva tabulai. Praktiskajā plānā tā paver fantastiskas perspektīvas. Nav viegli iedomāties mūsu oficiālās zinātnes apjukumu...

Tādu pašu apvērsumu Bolotovs izdarīja arī ķīmijā. Visiem pazīstamo zinātni viņš nosauca par pirmās paaudzes ķīmiju, bet pats izstrādāja otrās paaudzes ķīmiju. Parastā ūdens vietā tās pamatā ir litija ūdens (Li_2O), kas planētas slāņos sapresēts silīcijā. Bolotova ķīmijā parastie ķīmiskie elementi ir tikai skābes, sārmu un sāļi, kas radušies reakcijās ar litija ūdens jonu līdzdalību, bet elementu kodolpārvērtības ir šo pašu reakciju būtība!

Boriss Bolotovs jau ieguvis autora apliecinājumus 150 izgudrojumiem, kuru ieviešana uzņēmumiem devusi 2 miljonus rubļu peļņu. Vēl uz 350 izgudrojumiem un 20 atklājumiem iesniegti pieteikumi Izgudrojumu un atklājumu valsts komitejā. Visvērtīgākās viņa idejas tika noraidītas kā... neiespējamās. Bolotova triljoni slēpjas viņa iesniegtajos desmitiem priekšlikumu par zinātniski sarežģītām tehnoloģijām. Tie ir putu materiāli no minerāliem un metāliem, kuru izturība pārspēj visus līdz šim zināmos materiālus. No tiem var viegli izgatavot visu nepieciešamo, ko vien vēlas, sākot ar govju kūtīm un garāžām līdz raķešu korpusiem. Tas ir Bolotova iegūtais un pārbaudītais supercietais silīcijs ar dimanta īpašībām. Tā ir ekoloģiski tīra kodolenerģētika, kuras pamatā ir fosfors un citi vieglie elementi. Tai var viegli pielaikot pašreizējās atomelektrostacijas, novācot «netīros» urāna katlus. Iespējams arī kabatas kodolreaktors ķermeņa apsildīšanai. Tā ir iespēja iegūt zeltu no svina un dzīvsudraba, kā arī citas vērtīgas

vielas, izmantojot otrās paaudzes ķīmiju. Ūdens iegūšana no gaisa, kas atrisinātu daudzas sausuma pārņemto rajonu problēmas. Papīra izgatavošana no bazaltiem un citiem minerāliem, kas paglābtu mūsu mežus no izciršanas. Fermenti, kas paātrina lauksaimniecības augu un dzīvnieku augšanu un paaugstina produktivitāti. Metālu ieguve ar kausējumu elektrolīzi, kas ir daudz lētāka par domnas procesu. Ķīmiskās reakcijas paātrinotāju katalizatoru ražošana. Bolotovam ir arī ekoloģiskas idejas. Černobiļas katastrofas zonas ātras un efektīvas dezaktivācijas veids. Radionukleīdu izvadīšana no radiācijas skarto cilvēku organismā. Kaspijas jūras un Arāla jūras glābšana.

Bolotovs nevēlas neko pierādīt oficiālajai zinātni, bet cenšas sadarboties ar praktiķiem – pašu zemes un ārzemju uzņēmējiem. Priekšlikumi par miljardiem dolāru nelika ilgi gaidīt. Boriss Bolotovs nesen tika pilnīgi reabilitēts. Viņš izvirzīja savu kandidatūru Ukrainas prezidenta vēlēšanās, taču saņēma atteikumu, jo ... vēlēšanu komiteja uzskata, ka viņš nepietiekami pārvalda ukraiņu valodu. Un tas tika sacīts cilvēkam, kurš pārvalda daudzas gan senās, gan mūsdienu valodas, arī ukraiņu valodu. Taču Bolotovs nav zaudējis neatlaidību: viņš ir pārliecināts par savām līdera spējām, kā arī par to, ka viņa laiks vēl pienāks.

Bet par Kazaņu un Kazaņas cilvēkiem mūsu Kijevas viesis bija sajūsmināts. N. Antropova albumā zinātnieks ierakstīja «mūžīgu pateicību par to, ka jūs esat tāds, kāds esat». 15. decembrī, aizbraukšanas dienā, Bolotovs apmeklēja izstādi «Cita māksla». Pie gleznām, kas izsmēja padomju ideoloģijas štampus, Boriss Bolotovs skaļi smējās. Avangardistu gleznas, it īpaši O. Celkova un O. Rabina darbi, viņam patika. Jo viņš pats taču ir atomfizikas avangardists.

M. Belgorodskis.

Acīmredzamais – neticamais.

Intelekts, kura vērtība ir desmit triljonu.
«Советская Татария». 28.12.1991, 1.–4. lpp.

Es nogaidīju izdevīgu brīdi un pieliku roku pie Grišas kakla. Man par lielu izbrīnu viņš tūlīt pat nokrita uz grīdas un zaudēja samaņu. Visi bērni iekliedzās, pieskrēja skolotāja un redz: Griša guļ uz grīdas, viņa acis atvērtas, zēns acīmredzot ir paralizēts. «Kas to izdarīja?» Kāds atbildēja, ka redzējis, kā es tikko ne vien pielicis roku zēnam pie pakauša, bet arī iesitis pa galvu. Tā kā bērns nespēj ar roku paralizēt cilvēku, tad es esot iesitis viņam ar kādu priekšmetu. Tūlīt pat sāka meklēt šo priekšmetu, lai būtu, tā sacīt, lietiskais pierādījums. Pēc tam mani aizveda pie direktora. Viņš lika parādīt priekšmetu, ar kuru es it kā esot iesitis klases biedram. Es taisnojos, ka neesmu sitis savam biedram, bet tikai pieliku roku pie viņa pakauša. Mūsu direktors tikai smējās un pēc tam sacīja: «Pieliec roku man pie kakla, tad redzēs, kas notiks!» Es pieliku roku. Direktors iekliedzās: «Tā ir hipnoze!» Kopš tā laika visi nolēma, ka es spēju hipnotizēt un varu palīdzēt cilvēkiem, kas slimo ar dažādām kaitēm.

Pie manis sāka nākt cilvēki ar savām slimībām. Es pieliku roku slimniekam pie pakauša un sacīju tikai vienu frāzi: «Jums jau ir labi. Jums viss ir labi.» Daudzi gluži vienkārši lūdza, lai es ieskatos viņiem acīs. Es skatījos acīs, un mani pārtrauca ar vārdiem: «Pietiek. Man jau ir labi.» Tā pagāja mēneši. Cilvēki turpināja nākt. Vasarā es hipnozes seansus vadīju pie dīķa, kur sanāca gan bērni, gan pieaugušie. Es izraisīju viņiem hipnozi un iedvesu labu pašsajūtu. Taču reiz atbrauca no Uļjanovskas divi «pārstāvji» un to visu aizliedza.

Tajā pašā laikā es centos pēc iespējas detalizētāk izpētīt šo parādību, izlasīju daudzas grāmatas par hipnozi. No tām es uzzināju, ka ietekmēju cilvēkus nevis ar hipnozi, bet gan ar spēcīgu biolauku, jo hipnoze ir informatīva iedarbība. Vienlaikus es sāku studēt arī citus cilvēku ietekmēšanas ceļus, ne vien ar biolauku un hipnozi, bet arī ar ārstniecības preparātiem, kas iegūti no ārstniecības augiem un kukaiņiem (bitēm, skudrām, utīm, vabolēm, tārpiem, sēnēm un vispār no dzīvnieku izcelsmes šūnām). Īpašu vērību es veltīju fermentu izpētei.

Fermenti attīra un atjauno organismu

Ar fermentiem es saprotu vienšūnu organismu dzīvības procesu norises produktus, iedalot tos divās savstarpēji pretējās klasēs – augu un dzīvnieku izcelsmes fermentos.

Dzīvnieku izcelsmes fermenti parasti veidojas, izmantojot rauga baktērijas, kā arī piena nūjiņu baktērijas. Rauga baktērijas iegūst no augēdāju dzīvnieku, piemēram, aitu, kazu, govju, zeburu, antilopju, mežacūku, aļņu, sumbru un citu dzīvnieku zarnu trakta.

Dažādas rauga baktērijas spēj pārstrādāt augu olbaltumvielas. Tā, piemēram, visiem pazīstamais raugs labi pārstrādā kviešu un vairāku citu graudzāļu olbaltumvielas, bet mežacūku raugs spēj pārstrādāt ozolziļu, kastaņu un kukurūzas olbaltumvielas. Tā, piemēram, izcept no kukurūzas cilvēkiem paredzētu maizi bez mežacūku rauga izmantošanas gluži vienkārši nav iespējams.

Piena baktēriju fermentus kopš seniem laikiem izmanto ārstnieciskos nolūkos. Tā, piemēram, govys pienu pienskābes baktērijas pārveido par šķidru biezpiena un sūkalu masu. Šīs sūkalu baktērijas labvēlīgi ietekmē mūsu organismu. Taču sūkalas, kas no piena veidojas pašreizējos apstākļos, atstāj uz cilvēku nomācošu ietekmi.

Kad es sāku pētīt šīs sūkalas, tad sapratu, ka tas notiek tāpēc, ka dzīvnieki saņem nepilnvērtīgu barību (ēd vienu un to pašu zāli). Tāpēc piens un pēc tam arī sūkalas zaudē vērtīgās ārstnieciskās īpašības.

Es nolēmu atjaunot sūkalu ārstnieciskās īpašības un sāku audzēt piena sūkalu baktērijas vidē kopā ar ārstniecības augiem.

Ja piena sūkalām pievienosim cukuru un ārstniecības augus, piemēram, strutenes (strutenes ir visai indīgs augs), tad iegūsim vidi, kurā ir indīgi alkaloīdi. Šajā vidē var izdzīvot tikai spēcīgas baktērijas. Ar šādu nelabvēlīgu vidi sekmīgi tiek galā piena baktērijas, kas iegūtas no kazas piena sūkalām. Cilvēki jau sen ievērojuši, ka viņu kazas ēd strutenes ar lielu apetīti. Tādējādi

piena baktērijas, kas audzētas vājām baktērijām nelabvēlīgā vidē, kļuvušas visai ārstnieciskas.

Veselīgus piena baktēriju fermentus katrs pats var pagatavot mājas apstākļos. Sniegšu vienu iespējamu recepti.

Nem 3 litrus piena sūkalu, cukuru ieskābšanai, glāzi kaltētu vai svaigu sasmalcinātu struteņu. Strutenes iesien marles maisiņā un ar svariņa (akmentiņa) palīdzību nogremdē trauka dibenā. Ja piena sūkalas, rūgušpienu sarecinot biezpienā, pārkarsētas, piena baktērijas ies bojā. Šādā gadījumā iegūtajām piena sūkalām jāpievieno nedaudz (apmēram 1 tējkarote) krējuma. Krējumā vienmēr ir labas piena baktērijas. Vislabāk izmantot kazas piena krējumu. Iegūtais buljons jāglabā siltā, tumšā vietā. Burku pārklāj tikai ar vairākkārt salocītu marli, lai neieviestos vīna knišļi.

Divu nedēļu laikā izveidojas visai spēcīgas pienskābes baktērijas. To darbības produkti spēj atjaunot un attīrīt virsmas, uz kurām tie nokļūst. Turklāt tie attīra ne vien ādas virspusi, bet gan visas virspuses organismā, arī acu, aizdegunes, ausu, plaušu, visa kuņģa un zarnu trakta iekšējās virsmas un citas virspuses.

Ilggadējā pieredze, izmantojot struteņu fermentus ādas un citu virsmu slimību ārstēšanai, ir pierādījusi šā fermenta lielo vērtību.

Tā, piemēram, es pierādīju, ka, 1–2 nedēļas lietojot struteņu fermentus iekšķīgi pa pusglāzei pusstundu pirms ēšanas, pilnīgi atjaunosies gan kuņģa, gan visa zarnu trakta epitēlijs.

Novērots arī, ka no zarnu trakta epitēlija mikrobārkstiņām tiek atgrūsti visi smagākie metāli (piemēram, svins, dzīvsudrabs, tallijs, bismuts u.c.). Agrāk tie nevarēja iekļūt organismā, jo veidojās hlorīdi, bet šo metālu hlorīdi neizšķīst. Daļa radionuklīdo metālu, saskaroties ar kuņģa sulām, veido nešķīstošus kompleksus, kuri paliek epitēlija mikrobārkstiņās un viegli tiek atgrūsti ar struteņu fermentu palīdzību.

Šis faktors ir īpaši svarīgs Ukrainas un Baltkrievijas (arī Baltijas valstu) iedzīvotājiem, kam nācies izbaudīt radionuklīdu

iedarbību. Zinot, ka radionuklīdi kuņģa sulās veido nešķīstošus kompleksus, var pasargāt organismu no to iekļūšanas dziļāk, stimulējot kuņģa sulu izdalīšanos.

Šim nolūkam var izmantot arī vietējos rajonos augošās strutenes. Pati pienskābā baktērija ir ļoti jutīga pret radionuklīdiem. Ja tās plazmā nokļūst radionuklīds, tad šūna drīz vien iet bojā un nogulsnējas. Pati fermentu vide nav radioaktīva, un parasti pēc izžāvēšanas tās radionuklīdu līmenis ir vairākas reizes (vismaz divas reizes) zemāks nekā izmantojamo piena sūkalu vai struteņu fona radiācijas līmenis. Protams, minētajā teritorijā augošajām strutenēm piemīt zināms radiācijas līmenis, bet šis līmenis nav daudz augstāks par izmantojamo pārtikas produktu radiācijas līmeni.

Starp citu, visai saindētajā labībā ir radionuklīdi, taču mūs to līmenis īpaši neuztrauc, jo tas ir visumā neliels un nespēj nodarīt lielu ļaunumu cilvēkam. Struteņu radiācijas līmenis nav daudz augstāks par mūsu maizes radiācijas līmeni, vēl jo vairāk tāpēc, ka ārstnieciskos nolūkos mēs izmantojam nevis pašu augu, bet tā rūgšanas produktus – fermentus, ko ievērojami attīrījušas piena baktērijas. Labāk būs, ja izmantosiet tikai lakstus un lapas. Saknes izmantot nav vēlams, jo tajās radiācijas līmenis ir daudz augstāks.

Līdzīgas īpašības piemīt arī daudziem citiem fermentiem. Piemēram, fermenti, kas veidojas kastaņu pienskābās rūgšanas rezultātā, ļoti labi izvada radionuklīdus no organisma. Kastaņus arī agrāk izmantoja sevišķi ārstniecisku alus šķirņu izgatavošanai. Tā, piemēram, «Karaliskā alus» receptēs bieži norādīts, ka zirgkastaņi ir veselībai svarīga piedeva.

Tomēr jāpiezīmē, ka tiem kastaņiem, kas nogatavojušies Ukrainā, ir paaugstināts gamma kvantu radiācijas fons. Taču tas nav augstāks par daudziem mūsu izmantoto pārtikas produktu fonu. Tā ka būtībā zirgkastaņu radiācijas līmeni var uzskatīt par visai pieļaujamu, vēl jo vairāk tāpēc, ka šķidrās rūgšanas produkts veidojas ar daudz zemāku radiācijas līmeni (gluži tāpat, kā izmantojot strutenes).

Satura rādītājs

Redakcijas ievads	5
IEVADS	7
Intelekts, kas vērtējams ar desmit triljoniem	8
Bolotova Patiesības	17
Gudrs cilvēks	19
Bolotova medicīna	20

I DAĻA. PRAKSE

IEVADS	24
1. nodaļa. IEVĒROJIET PIECUS NOSACĪJUMUS – UN	
BŪSIET VESELS	30
Iepazīšanās ar tautas medicīnu	30
Fermenti attīra un atjauno organismu	32
Līdzīgais ārstē līdzīgo	38
Dzīvot mūžīgi ir iespējams	40
Pieci veselības nosacījumi	43
Pirmais nosacījums – jaunu šūnu skaita pavairošana	44
Otrais nosacījums – sārņu pārvēršana par sāļiem	47
Trešais nosacījums – sāļu izvadīšana	48
Ceturtais nosacījums – cīņa ar slimības izraisošajām	
baktērijām	51
Piektais nosacījums – novājinātu orgānu atjaunošana	55
Kuņģa un zarnu trakts	58
Kuņģa un zarnu trakta funkcionēšanas pamati	58
Virzības traucējumi gremošanas sistēmā	60
Kā novājēt?	62
Bolotova – Naumova efekts	69
2. nodaļa. KAS UN KĀ IEDARBOJAS UZ CILVĒKU	75
Gremošanas kanāls	75
Elpošanas kanāls	76
Seguma kanāls	77
Energokinētiskais kanāls	78
Spektrālais kanāls	79
Bioenerģētiskais kanāls	82
Informatīvais kanāls	84
Astrālais kanāls	88

3. nodaļa. SIMPTOMĀTIKA	94
Kuņģa un zarnu trakta sistēma	94
Mutes dobums un zobi	94
Barības vads	95
Kuņģis	95
Divpadsmitpirkstu zarna	95
Tukšā zarna	96
Tievā zarna	96
Resnā zarna	96
Taisnā zarna	97
Aknas	97
Žultspūslis	97
Žults izvadceļi	97
Aknu vārtu vēna	98
Apzarnis	98
Aizkuņģa dziedzeris	98
Aizkuņģa dziedzera izvadkanāls	98
Sirds un asinsvadu sistēma	99
Sirds	99
Lielais asinsrites loks	99
Mazais asinsrites loks	99
Labā plauša	100
Kreisā plauša	100
Labā niere	101
Kreisā niere	101
Liesa	101
Limfas un endokrīnā sistēma	102
Vairogdziedzeris	102
Priekšdziedzeris un piedēkļi	102
Aizkrūts dziedzeris	102
Hipofīze	103
Sirds limfa	103
Loka limfa ar zemžokļa limfmezgliem	103
Loka limfa ar paduses limfmezgliem	103
Loka limfa ar cirkšņa limfmezgliem	104
Kaulu un asinsrades sistēma	104
Mugurkauls	104
Galvaskauss	104
Krūškurvja kreisā puse	104
Krūškurvja labā puse	105
Roku kauli	105

Kāju kauli.....	105
Muskuļi, saistaudi, cīpslas un skrimšļi.....	106
Mugurkaula muskuļi, cīpslas un saistaudi.....	106
Galvas muskuļi, cīpslas un saistaudi.....	106
Vēderplēves un peristaltikas muskuļi un cīpslas.....	106
Roku muskuļi, cīpslas un saistaudi.....	107
Kāju muskuļi, cīpslas un saistaudi.....	107
Ādas un segaudu sistēma.....	107
Roku plaukstu āda.....	107
Kāju pēdu āda.....	107
Sejas, galvas un kakla āda.....	108
Muguras āda.....	108
Krūšu un vēdera āda.....	108
Gūžu āda.....	109
Nervu sistēma.....	109
Galvas smadzenes.....	109
Muguras smadzenes.....	109
Informatīvā sistēma.....	110
Redzes nervi.....	110
Garšas nervi.....	110
Dzirdes nervi.....	110
Ožas nervi.....	111
Tautes receptori.....	111
Termoreceptori.....	111
4. nodaļa. ĪSI PADOMI SLIMĪBU ĀRSTĒŠANAI.....	112
Acs tīklenes atslāņošanās.....	112
Aizcietējumi.....	113
Akmeņi nierēs un urīnvados.....	113
Akmeņi žultsvados.....	114
Aknu audzējs.....	117
Aknu ciroze.....	118
Angīna.....	119
Apsaldējumi un apdegumi.....	121
Artrīts, poliartrīts.....	122
Asiņo zobu smaganas.....	123
Astma.....	123
Balss zudums, aizsmakums.....	124
Baltie ziedi (kandidoze).....	125
Behtereva slimība.....	125
Bronhīti.....	126

Caureja.....	127
Cerebrālā paralīze.....	127
Cērmes.....	128
Cukura diabēts.....	129
Čūlainais kolīts.....	137
Dūrējs (lumbago).....	143
Elefantiāze.....	143
Flebīts.....	144
Frigiditāte (sievietes dzimumvēsums).....	144
Galvas smadzeņu cista.....	145
Gangrēna.....	146
Glaukoma.....	147
Glomerulonefrīts.....	149
Hemoroīdi.....	150
Hidradenīts.....	152
Hipertonija.....	152
Hipotonija.....	153
Holecisīts.....	154
Iekaisuma procesi acīs.....	155
Insults.....	155
Kāju tūska.....	156
Katarakta.....	156
Kolagenoze.....	156
Konjunktivīts.....	157
Krākšana.....	158
Mats.....	158
Mēles, lūpu un mutes dziedzeru audzēji.....	159
Miežgrauds.....	160
Mikroflebīts.....	160
Miokarda infarkts.....	160
Nefrīts. Pielonefrīts.....	162
Nieru darbības atjaunošana.....	162
Obliterējošais endarterīts.....	163
Olnīcu iekaisums.....	165
Osteohondroze.....	164
Otīts.....	164
Pankreatīts.....	165
Pirmo reizi sāk sāpēt zobs.....	166
Plaušu tuberkuloze.....	168
Podagra.....	169
Poliomiēlīts.....	169

Radikulīts.....	170
Salst kājas un rokas, sarauj krampji	170
Sāļi urīnpūslī	170
Sāpes, rijot ēdienu.....	171
Sieviešu neauglība	171
Sirds aritmija.....	171
Sirds asinsvadu stenozes	174
Sirds reimatisms.....	175
Slikta apetīte	175
Spondiloze	177
Stingumkrampji (tetāns).....	177
Stostīšanās.....	177
Strutu pūslīši uz smaganām un mutes dobuma virsmas	179
«Suņanagla».....	179
Taisnās zarnas izkrišana	180
Trahoma	180
Trijzaru nerva iekaisums (migrēna)	180
Trofiskās čūlas	181
Tromboflebīts.....	182
Urīnpūšļa iekaisums.....	183
Vēnu paplašināšanās.....	183
Vīrieša dzimumlocekļa priekšādiņas iekaisums.....	184
Vīriešu impotence.....	184
Vistas aklums.....	185
Zarnu trakta iekaisums (proktīts).....	186
Zobi izkustas vai izkrīt (parodontoze).....	186
Zobu sāpes no auksta ūdens vai ēdiena.....	187
Zobu slimības un zobu ataudzēšana	187
Žagas.....	189

II DAĻA. ĪSAS PIEZĪMES PAR ĻAUNDABĪGAJIEM AUDZĒJIEM

Dažas svarīgas ziņas par ļaundabīgajiem audzējiem no autora viedokļa.....	192
Īsas ziņas par limfu	195
Kā autors izprot olbaltumvielu uzbūvi un alkaloīdu lomu tajās	196
Alkaloīdi	200
Taukskābes	201
Olīhidrātu loma audzēju veidošanās un augšanas procesā	202
Brīvo radikāļu loma vēža šūnu veidošanā.....	205

Dažas negatīvās ķīmijas īpatnības	207
Negatīvā bioķīmija	211
Organiskās indes vai vīrusi.....	212
Plaša bioloģiskā rīcības tabula.....	215
Vēža šūnu veidošanās nosacījumi.....	227
Optimisms, ārstējot vēzi.....	231
Taktika cīņā ar audzējiem.....	234
Vispārēja vēža ārstēšanas metodika	242
Ārstnieciskās procedūras	242
Apstarošana ar vājām elektronu plūsmām.....	244
Galvenie uztura nosacījumi	245
Pāros saistītu sistēmu līdzsvara traucējumi.....	246
Onkoloģisko slimnieku uztura principi	251
Vēža profilakse un ārstēšana sākumstadijā	257
Kuņģa vēzis.....	262
Aknu vēzis.....	266
Aknu audzēji.....	269
Aizkuņģa dziedzeru vēzis	270
Liesas vēzis.....	272
Nieru vēzis	272
Dzemdību fibromioma	274
Dzemdību vēzis	275
Plaušu vēzis	275
Limfogrānulomatoze	277
Limfadenīts	278
Limfokarcinoma un limfosarkoma	279
Daži vēža veidošanās papildapstākļi un cīņa ar to.....	279
Uztura režīms, ja radies diskomforts un kuņģa slimības, pārejot uz jēliem produktiem	288
Vēža šūnas nav pakļautas mutācijai	294
«T vitamīns».....	295
Krokodila asinis.....	297
Bojāta gaļa un zivis	298
Reģenerācija kā vēža audu pārveidošanās pamats.....	298
Audzēju terapijas ārstniecības preparāti.....	313
Vēzis un kazas	317
Audzēju ārstēšanas stimulatori.....	318
Īss augu pārskats.....	328
Āmulis, baltais	328
Asinszāle, divšķautņu.....	328
Augstiņš, mazais.....	329

Baldriāns, dziedniecības	329
Baltdadzis, asais	330
Bārbele, Amūras	330
Bērzu piepe, melnā	330
Brūklenes	331
Brūnvāļīte, dziedniecības	332
Burkāns, dārza	332
Ceļteka (ceļmalīte), lielā	333
Dižzirdzene, dziedniecības	334
Gundega, kodīgā	334
Hidnokarps, Kurca	335
Irbene, parastā	336
Kapmirte, rožainā	336
Kliņģerīte, dziedniecības	337
Krokuss, dārza	338
Krūklis, traušlais	338
Krustnagliņas	339
Kumelīte, ārstniecības	339
Kumelpēda, parastā	340
Kurpīte, Džungārijas	340
Kurpīte, Fišera	341
Ķiploki	341
Laimiņš, kodīgais	342
Laurķirsis, dziedniecības	343
Magone	343
Mārrutks, parastais	344
Melnie graudi	345
Nātre, lielā	345
Peonija, neparastā	345
Pilādzis, parastais	346
Piparmētra	347
Plūškoks, melnais	347
Podofīle, vairoga	348
Puerārija	349
Rūgtdille, krievu	349
Salvija, dziedniecības	350
Sētvija (brionija), baltā	350
Šipols, dārza	351
Skābene, blīvā	352
Smiltsērķšķis, pabērzu	352
Strutene, lielā	353

Suņstobrs, plankumainais	354
Vēlziedes, rudens.....	355
Vībotne, parastā.....	356
Vībotne, pūkainā	356
Vijolīte, trejkrāsu	357
Vilkābele	357
Zalktene, Ķīnas	358
Zirdzene, Ķīnas.....	358
Elektroforēze ar strāvas impulsiem	359